

Reservebataillonerne for næste Finantsaar blive indskaldt med en betydelig ringere Styrke end det Maximum, der staaer nævnt i Loven, idet en enkelt Bataillon ikke vil have mere end 400 Mand, men selv en Dvælse med 400 Mand turde ogsaa have sin Betydning. Seg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget under Nr. 4, der angaaer en Sum af 14,699 Rd. — Forslaget under Nr. 5 er stillet af Krigsministeren og angaaer Erstatning for Fribolig. En Officiant har havt Fribolig paa den Deel af Fæstningsterrainet, der er overladt Rjøbenhavns Commune. Han er beordret til at fraslytte den. Den er ham tilstaaet, før Lønningssloven udkom, som fast Lønningssdele og vurderet til 200 Rd. Da han nu er oprykket til en noget høiere Lønning, foreslaaer man at godtgjøre ham det overflødende Beløb som personligt Tillæg i Dvereenstemmelse med Lønningsslovens § 37, og da Udvalget ikke kan finde nogen Indvending mod denne Fremstilling, har man tiltraadt den høitærede Krigsministers Forslag. — Vædringsforslaget under Nr. 6, der ligeledes er stillet af Ministeren, fremtræder med et noget beskednere Beløb, nemlig ialt 17 Rd., men Forslaget angaaer dog et noget større Spørgsmaal. Der er overgaaet en Dverauditeur til et civilt Embede, og i den Anledning har man besparet et personligt Tillæg; i hans Sted foreslaaer man at ansætte en Auditeur, som nu staaer paa Ventepenge, men han har stillet til Betingelse, at han faaer den samme Indtægt, som han havde i sit tidligere Embede, mod naturligtvis at give Slip paa baade Pension og Ventepenge, og den Fremstilling heraf, som findes i Betænkningen under Nr. 10, har Udvalget fundet rimelig. Forskjellen mellem det besparede personlige Tillæg, som tilkom den fra Staten bortflyttede, og det Tillæg, der foreslaaer for den Auditeur, som man har tænkt at ansætte i hans Sted, udgjør det Beløb, som staaer opført under Nr. 6, og som Udvalget foreslaaer vedtaget. — De to Forslag, som findes under Nr. 8 og 9, havde Udvalget haabet, naaget de ikke fremtræde under den almindelige Form, at den høitærede Formand vilde have kunnet optage til Afstemning her; thi i saa Fald havde man

været fri for at vedtage en Anmærkning i saa Henseende i Finantsloven, men efterat Betænkningen med tilhørende Vædringsforslag var trykt, meddeelte Formanden Udvalget, at denne Forventning ikke kunde opfyldes, og, for dog at faae Sagen afgjort ved denne Forhandling, har Udvalget tilladt sig at stille de to under Nr. 1 og 2 opførte Vædringsforslag, der da skulle træde istedetfor de under Nr. 8 og 9 anførte Forslag. Naaget det er udenfor den sædvanlige Følgeorden, tør jeg maafkee omtale disse to Forslag efter hinanden. Der er foreslaaet i Specificationerne til Budgettet, at Krigsbestyrelsen foruden den ordentlige Bevilling til Munderingsvæsenet skulde have Ret til at lade Beholdningen paa Munderingsgjenstande gaae ned for indeværende Finantsaar med 40,000 Rd. og atter i næste Finantsaar med 40,000 Rd. Dette vil altsaa i denne Form sige, at man foruden Bevillingen til Munderingsgjenstande i selve Finantsloven vil have en Bevilling af Beholdningen paa 40,000 Rd., men Udvalget er gaaet ud fra, at Krigsbestyrelsen ikke har den fornødne Erfaring i denne Retning, det vil sige, man antager, at Krigsbestyrelsen ikke kan have nogen sikker Dverfugt over, hvorvidt et saadant Fradrag i Beholdningen maa ansees begrundet og nødvendigt, saameget mindre, som man første Gang i indeværende Aar har optaget Vædringer af Beholdningerne ved de forskjellige Afdelinger. Der er imidlertid en anden Grund for Udvalget til at foreslaae denne Bevilling naaget. Følgen af en saadan Fremgangsmaade vil jo blive den, at man, naar nogle Aar ere gaaede, maatte komme til, for at bringe Beholdningen op til den Størrelse, som den nødvendigtvis maatte antages at skulle have efter vort nuværende Vædringsystem, at vedtage extraordinaire Bevillinger i dette Diemed. Da det angives, at Beholdningerne netop efter deres nuværende Status ikke kunne sættes ringere, hvis de skulle tjene for Linien og Reserven, vil Udvalget ikke kunne ansee en Fremgangsmaade, der vil have en saadan Følge, for hensigtsmæssig, men det har meent, at det vilde være rigtigere, dersom det ved fortsat Erfaring maatte vise sig, at den hidtil fulgte Beregning for Godtgjørelse for Slid og Brug af Munderingsfager ikke